

Arrest

nr. 177 403 van 7 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ajuran-clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. In 2006 veroorzaakte uw broer een auto-ongeluk waarbij hij en drie passagiers om het leven kwamen. De families van deze slachtoffers eisten bloedgeld van uw vader. Omdat hij dit niet kon betalen werd hij in 2013 vermoord. Sindsdien werd u zelf ook lastiggevalen en bedreigd door deze families. Later werd u door Al Shabaab beschuldigd van overspel. U werd opgepakt en vastgehouden. U bent kunnen ontsnappen en verliet vervolgens het land. U vertrok op 12 februari 2015 uit Somalië en kwam op 22 juni 2015 in België aan. U vroeg op 24 juni 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er moet worden gesteld dat u een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan afkomstig te zijn. Vooreerst zijn er elementen die uw recente verblijf in Halgan ondermijnen. Zo wordt u gevraagd of Al Shabaab ooit verjaagd werd uit Halgan of andere dorpen in de regio waarop u louter aanhaalt dat zij uit de stad Jalalaqsi en dorpen rond Jalalaqsi werden verjaagd maar deze terug hebben in genomen (CGVS, p. 8 en 9). Uit informatie blijkt nochtans dat Al Shabaab in 2014 ook tijdelijk uit Halgan werd verdreven door de AMISOMtroepen. Het feit dat u dit niet wist te zeggen doet ernstig twijfelen aan uw verblijf daar. Bovendien zegt u dat Al Shabaab Jalalaqsi enkele dagen nadat ze er verjaagd werden terug zou hebben ingenomen. Volgens informatie blijkt Jalalaqsi echter steeds in handen te zijn gebleven van de Somalische en buitenlandse troepen.

U zegt tevens dat de stad Bulo Burto onder controle stond van Al Shabaab op het moment van uw vertrek (CGVS, p. 16). Aangezien u eerder echter zei dat u in februari 2015 uit Somalië bent vertrokken en dat Al Shabaab reeds sinds maart 2014 uit Bulo Burto werd verjaagd, wordt u gevraagd om te bevestigen of Al Shabaab daadwerkelijk de controle had over de stad Bulo Burto op het moment van uw vertrek waarop u na een stilte vraagt om de vraag te herhalen en deze stelling uiteindelijk bevestigt (CGVS, p. 16). U wordt dan nogmaals gevraagd wanneer u uit Somalië vertrokken zou zijn waarop u plots verklaart in februari 2014 – dus een maand voor het verjagen van Al Shabaab uit Bulo Burto – te zijn vertrokken (CGVS, p. 16). Dit is merkwaardig. Bovendien wijzigt u nogmaals uw verklaringen, wanneer u geconfronteerd wordt met uw eerder opgegeven vertrekdatum, en zegt u opnieuw in februari 2015 te zijn vertrokken. Het feit dat u verklaart dat Al Shabaab de stad Bulo Burto controleerde op het moment van uw vertrek in 2015 terwijl ze reeds sinds maart 2014 uit de stad verjaagd werden doet twijfels rijzen met betrekking tot uw verblijf in deze regio in deze periode. Dat u bovendien dan nog uw verklaringen over uw vertrekdatum wijzigt om uw fout te herstellen doet nog meer twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw herkomst.

Voorts verklaart u dat er in 2011 een periode van droogte was in uw regio (CGVS, p. 11). Uit informatie blijkt dat Somalië van 2010 tot 2012 getroffen werd door een van de ergste periodes van droogte in decennia. De provincie Hiran was een van de ergst getroffen gebieden. Deze droogte leidde in grote delen van Somalië tot een hongersnood die tot in 2012 duurde. Er wordt geschat dat 260000 mensen zijn omgekomen als gevolg van deze droogte.

Uw verklaringen over hoe u en uw familie tijdens deze droogte wisten rond te komen zijn echter geenszins doorleefd. U wordt gevraagd om hierover te vertellen waarop u stelt dat uw vader niet altijd werk had en dat jullie soms geen eten hadden (CGVS, p. 11). U wordt opnieuw gevraagd om meer

informatie hierover te geven maar u zegt louter dat een mens alleen krijgt “wat geschreven staat” en dat het moeilijk was (CGVS, p. 11). U wordt aangespoord uw persoonlijke ervaringen te beschrijven en mee te delen wat u allemaal zag en deed in die periode maar u geeft opnieuw geen concrete informatie en zegt dat het lang geleden was, dat uw ouders verantwoordelijk waren en dat u zich alleen herinnert dat het voedsel droog was (CGVS, p. 11). Dergelijke oppervlakkige en ontwijkende verklaringen kunnen er niet van overtuigen dat u daadwerkelijk als lid van een weinig bemiddelde familie in Halgan leefde tijdens de droogte van 2011.

Naast uw recente verblijf zijn er tevens aanwijzingen dat u in het geheel niet afkomstig bent uit het dorp Halgan. Zo komt uw kennis over de regio die u tijdens het gehoor toont ingestudeerd over. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS dat u in de wijk Godi van het dorp Halgan woonde (DVZ, p. 4 en CGVS, p. 15). U benoemt verder nog het dorp Gedan als een dorp in de buurt van Halgan (CGVS, p. 10). Echter op een ander moment verwacht u Godi met Gedan en zegt u dat u in Gedan woonde en dat dit een wijk is van Halgan (CGVS, p. 14). U waarschuwt dan zelf nog deze twee niet met elkaar te verwarren (CGVS, p. 14). Nadat u geconfronteerd wordt met uw eerdere bewering dat Gedan een apart dorp is zegt u eerst toch nog dat Gedan de bewuste wijk van Halgan is waar u zou gewoond hebben waarna u uiteindelijk uw fout inziet en zegt dat het Godi is (CGVS, p. 15). Indien u daadwerkelijk afkomstig zou zijn uit de wijk Godi van het dorp Halgan kan verwacht worden dat u een dergelijke vergissing – zelfs nadat u al eens op uw fout gewezen werd – niet zou maken. Bovendien plaats u het dorp Gedan verkeerd. U zegt dat men de weg naar de het noorden moet nemen en vervolgens ergens naar het westen moet afslaan (CGVS, p. 15). Los van het feit dat een wegbeschrijving waarbij u aanhaalt ergens “naar het westen” te moeten afslaan geenszins doorleefd overkomt blijkt het dorp Gedan ook nog ten zuid-westen van Halgan te liggen en niet in het noorden.

Er is nog een ander element waardoor uw kennis zeer ingestudeerd overkomt. Zo zegt u dat het dorp Habasweyn in de buurt van Halgan ligt (CGVS, p. 10). Volgens informatie is Habasweyn het dorp dat het dichtst bij Halgan ligt. Wanneer u echter gevraagd wordt welke weg men moet nemen om naar Habasweyn te gaan zegt u dat men hiervoor de grote asfaltweg naar het zuiden moet nemen en dan ergens moet afslaan (CGVS, p. 10). Echter, wanneer u gevraagd wordt of men dan naar rechts of links dient af te slaan zegt u dat men “naar het oosten, naar rechts” dient af te slaan (CGVS, p. 10). Het feit dat u zegt dat men naar rechts dient af te slaan, omdat dit naar het oosten is, doet vermoeden dat u uw kennis van een geografische kaart heeft opgedaan. Daaruit blijkt immers dat Habasweyn ten zuid-oosten van Halgan ligt en dus op de kaart rechtsonder Halgan staat. Echter in werkelijkheid betekent dit dat, als men eerst naar het zuiden dient te gaan, men dan naar links moet afslaan. Dat u een dergelijke feit maakt doet uw kennis dan ook ingestudeerd overkomen.

Ook de manier waarop u uw overige kennis aan toont roept vragen op. Zo wordt gevraagd naar de dorpen die het dichtst bij Halgan liggen waarop u zonder nadenken een per windrichting gegroepeerde opsomming van dorpen geeft (CGVS, p. 10). Dit komt geenszins doorleefd over. Zeker gezien u immers eerder verklaarde tot op het moment van uw vertrek nooit buiten uw dorp geweest te zijn (CGVS, p. 3 en 7). Het is dan nog opvallender dat u zelfs weet te zeggen dat een van die dorpen op 40 tot 45 kilometer ligt en over andere dorpen dat ze respectievelijk op twee uur en een uur en 45 minuten van Halgan liggen (CGVS, p. 10). Uw verklaring voor dergelijke gedetailleerde kennis, namelijk omdat u “het kan voelen” en het aan mensen kan vragen, is weinig overtuigend (CGVS, p. 10). Bovendien blijkt uw opsomming van de buurdorpen ten noorden van Halgan een opsomming te zijn van de dorpen op weg naar de stad Beletweyne, die in het noorden ligt, en geenszins de dichtstbij zijnde dorpen. U geeft ook een volledige lijst met de provincies die rond Hiraan liggen (CGVS, p. 12). U wordt opnieuw gevraagd hoe u, een analfabeet die voor zijn vertrek nooit eerder buiten zijn dorp gekomen zou zijn, dergelijke kennis bezit maar u kan louter meegeven dat u een mens bent en kan weten wat er rondom uw woonplaats ligt (CGVS, p. 12). Aan de hand van dergelijke oppervlakkige verklaringen kan u niet aannemelijk maken hoe u – zonder scholing en zonder persoonlijke reiservaring alvorens u definitief uit uw regio vertrok – aan dergelijke uitgebreide en gedetailleerde geografische kennis bent geraakt over de provincie Hiraan.

Verder maakt u ook een opvallende fout met betrekking tot de Somalische munt. Zo zegt u dat er in de Somalische shilling biljetten van 500, 1000 en 50000 bestaan (CGVS, p. 22). Dat van 50000 zou reeds lange tijd verdwenen zijn en dat van 500 zou nog tot 2013 gebruikt geweest zijn waarna ook dit biljet uit roulatie zou zijn geraakt (CGVS, p. 22). Echter, volgens informatie blijkt dat het briefje van 500 Shilling reeds sinds 2001 uit roulatie verdween. Nergens uit informatie blijkt dat vroeger een bankbriefje van 50000 Somalische shilling heeft bestaan. Dat u zegt dat nog tot 2013 briefjes van 500 werden gebruikt doet verder twijfelen aan uw beweerde herkomst uit de provincie in Hiraan en zelfs uit Zuid- en Centraal Somalië in het geheel.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde

Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 7 maart 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiraan. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto in de provincie Hiraan (CGVS, p. 19).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u uw Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt en dat het dan ook niet aangewezen is dat u naar dat land zou worden teruggeleid."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Somalia", 5 mei 2010, uittreksel", "UNHCR, International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia, 17/01/2014" en "EASO, EASO Country of Origin Information Report. Somalia Security Situation, februari 2016".

Bij een schrijven van 18 april 2016 legt verzoeker "een huwelijksakte" die zijn afkomst en recent verblijf uit Halgan, Somalië, zou aantonen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 april 2016 aan dat er "geen geldige redenen (zijn) om te twifelen aan zijn nationaliteit noch aan zijn afkomst uit Hiraan", gezien hij het gehoor aflegde in het Somali, gezien zijn clankennis, gezien zijn kennis van "de voedselprijzen in zijn land, trouwens in de lokale munt, waarvan het CGVS hem verwijt dat hij ze niet kent !", gezien hij "tallose dorpen" opsomde en gezien hij de verbindingswegen vanuit zijn dorp kende, alsook de naburige provincies.

Hij meent: "Uiteraard kan het statuut van erkende vluchteling niet worden geweigerd aan een asielzoeker die correct antwoordt op de vragen die hem gesteld worden over zijn land.". Volgens verzoeker "een juist antwoord is en blijft een juist antwoord en kan niet plotseling onjuist worden omdat het CGVS de desbetreffende kennis ingestudeerd zou vinden". Hij klaagt aan dat "wanneer verzoeker zich dan effectief en een zeldzame keer vergist over de geografie van zijn land grijpt het CGVS deze aangelegenheid onmiddellijk aan om zijn asielaanvraag te weigeren" en dat hem ook nog "verweten wordt de veiligheidssituatie in de stad Jalalaqsi onvoldoende te kennen, en dit voor een jongeman die nooit in Jalalaqsi heeft gewoond en Jalalaqsi een gans ander district is van de provincie Hiraan".

Verzoeker benadrukt dat hij verklaarde dat Al Shabaab in 2014 de macht in Bulo Burde verloor door de Somalische troepen, geholpen door AMISOM, en dat hij aldus "perfect op de hoogte (was) van de veiligheidssituatie in zijn district en de ontwikkelingen hiervan". Hij legt uit dat het incorrect is "dat Al Shabaab heden verdreven zou zijn uit Hiraan. Hoewel zij officieel niet langer aan de macht zijn, voeren

zij nog steeds invallen in het gebied uit, met talloze burgerdoden tot gevolg.” en verwijst dienaangaande naar “EASO, EASO Country of Origin Information Report. Somalia Security Situation, februari 2016”.

Aangaande de droogte verklaarde hij dat dit gebeurde in 2011 en gaf hij, volgens verzoeker, wél doorleefde verklaringen: *“Dat er geen werk meer was voor zijn vader omdat er geen water was om huizen te bouwen, dat het leven ontzettend zwaar was omdat het dorp afhing van de nomaden die veel dieren hadden verloren, is uiteraard geen afwijkend antwoord.”.* Hij verwijst naar een artikel van de BBC waaruit volgens hem blijkt dat de provincie Hiraan niet het ergst getroffen gebied was.

Verzoeker wijst erop dat hij steeds verklaarde afkomstig te zijn uit Halgan, wijk Godi, en dat hij louter verstrooid was toen hij stelde dat Gedan een wijk van zijn dorp is *“maar hij corrigeert zijn vergissing onmiddellijk en meldt dat het uiteraard om Godi gaat, niet Gedan”.*

Verzoeker wijst op zijn verklaringen aangaande zijn problemen met bloedwraak en Al Shabaab. Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal *“deze problemen niet onderzocht, louter en alleen omdat niet aangetoond zou zijn dat verzoeker inderdaad van Somalië afkomstig zou zijn”.* Hij verwijst naar *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Somalia”, 5 mei 2010, uittreksel* waaruit zou blijken dat *“jonge mannen, zoals verzoeker, in hun regio een reëel risico lopen op gedwongen recrutering door Al Shabaab”.*

Aangaande de subsidiaire bescherming citeert verzoeker uit *“UNHCR, International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia, 17/01/2014”* en besluit hij dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 1 december 1994 geboren te zijn in Halgan, district Bulo Burto, provincie Hiraan, Somalië, en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht op 12 februari 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 20 jaar in Halgan, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst blijkt verzoekers kennis over de machtshebbers in zijn regio gebrekkig. Gevraagd naar de strijd tussen Al Shabaab en de overheid en andere milities, verklaarde verzoeker: *“Ze waren allebei kleine gevechten en grote gevechten, ik kan de grote gevechten vertellen, wanneer ze uit beledweyne werden verjaagd in 2012, en dan wanneer ze verjaagd werden uit bulo burde, dat waren de momenten die ik kan herinneren.”* (gehoor, p. 8). Gevraagd naar welke dorpen ze in zijn regio innamen, bleef verzoeker de vraag ontwijken (*“Het gebeurt vaak, maar ik kan u niet zeggen dat en dat.”* en *“De dorpen waar ze uit verjaagd werden zijn zoveel, als ik ze zeg.”*; gehoor p. 9) om dan vervolgens te verwijzen naar Jalalaqsi (*“Ik zei ze zijn verjaagd uit jalalaqsi, ze hebben het opnieuw ingenomen en opnieuw verjaagd, ook uit afcad dorp dichtbij dat stadje, en zoveel anderen.”*; gehoor, p. 9). Verzoeker maakte echter nooit melding van zijn eigen dorp Halgan. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat Al Shabaab in 2014 ook tijdelijk uit Halgan werd verdreven door de AMISOM-troepen. Verzoeker kan dan ook geenszins worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift meent dat hij *“perfect op de hoogte (was) van de veiligheidssituatie in zijn district en de ontwikkelingen hiervan”* omdat hij aangaf dat Al Shabaab in 2014 de macht in Bulo Burde verloor door de Somalische troepen, gezien uit het gehoorverslag duidelijk volgt dat verzoeker geen weet had van de verdrijving van Al Shabaab in zijn eigen dorp. De stelling in het verzoekschrift dat Al Shabab *“hoewel zij officieel niet langer aan de macht zijn, voeren zij nog steeds invallen in het gebied uit, met talloze burgerdoden tot gevolg”*, waarvoor verzoeker verwijst naar *“EASO, EASO Country of Origin Information Report. Somalia Security Situation, februari 2016”*, doet geen afbreuk aan verzoekers onwetendheid over de machtsstrijd in zijn eigen dorp. Voorts verklaarde verzoeker op het Commissariaat-generaal over Al Shabaab: *“Ze waren ooit verjaagd uit jalalaqsi stad, en ze kwamen terug en namen de controle, en alle regio's en dorpen onder dit.”* (gehoor, p. 8-9). Gevraagd wanneer Al Shabaab de laatste keer uit Jalalaqsi stad verjaagd werden, antwoordde verzoeker *“In 2014.”* en *“Ze hebben het opnieuw ingenomen, diezelfde dagen.”* (gehoor, p. 9). Uit voornoemde informatie blijkt echter dat Jalalaqsi steeds in handen is gebleven van de Somalische en buitenlandse troepen, in tegenstelling tot verzoekers verklaringen. Dat van verzoeker niet verwacht kan worden dat hij de veiligheidssituatie in de stad Jalalaqsi kent omdat hij *“nooit in Jalalaqsi heeft gewoond en Jalalaqsi een gans ander district is van de provincie Hiraan”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, heeft geen grond, gezien verzoeker zélf spontaan vertelde over de situatie in de stad Jalalaqsi toen hem gevraagd werd naar de strijd tussen Al Shabaab en de overheid en andere milities, en daarentegen geen enkele melding maakte van zijn eigen dorp. Dat verzoeker meer kennis heeft van de veiligheidssituatie in een stad die, zoals verzoeker zelf aanvoert in *“een gans ander district van de provincie Hiraan”* ligt en waar hij zelfs nog nooit geweest is, doch onwetend blijkt over de situatie in zijn eigen dorp Halgan, bevestigt het leugenachtig karakter van zijn herkomst. Van verzoeker kan immers verwacht worden dat hij de opeenvolgende machthebbers en krijgsheren - desnoods niet chronologisch, noch volledig - kan toelichten, weet wie hij moet vrezen en naar wie hij zijn professionele activiteiten dient aan te passen.

Verzoeker zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal is.

2.6. Voorts legde verzoeker slechts weinig doorleefde verklaringen af over de droogte in 2011 (gehoor, p. 11). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Somalië van 2010 tot 2012 getroffen werd door een van de ergste periodes van droogte in decennia, dat de provincie Hiraan een van de ergst getroffen gebieden was, dat deze droogte in grote delen van Somalië tot een hongersnood leidde die tot in 2012 duurde en dat naar schatting 260 000 mensen zouden zijn omgekomen als gevolg van deze droogte. De verklaringen van verzoeker, zoals benadrukt in het verzoekschrift, *“Dat er geen werk meer was voor zijn vader omdat er geen water was om huizen te bouwen, dat het leven ontzettend zwaar was omdat het dorp afhing van de nomaden die veel dieren hadden verloren, is uiteraard geen afwijkend antwoord.”*, kunnen bezwaarlijk aannemelijk maken dat hij deze humanitaire ramp werkelijk zou hebben meegemaakt. Zijn verwijzing in het verzoekschrift naar een artikel van de BBC, waaruit volgens hem blijkt dat de provincie Hiraan niet het ergst getroffen gebied was, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de provincie Hiraan een van de ergst getroffen gebieden was.

2.7. Nog frappanter zijn verzoekers verklaringen over de gebruikte bankbiljetten in Somalië. Zo stelde verzoeker dat er in de Somalische shilling biljetten van 500, 1000 en 50 000 bestaan (gehoor, p. 22), dat het biljet van 50 000 reeds lange tijd verdwenen is en dat het biljet van 500 nog tot 2013 gebruikt is, waarna ook dit biljet uit roulatie zou zijn geraakt (gehoor, p. 22), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het briefje van 500 Shilling reeds sinds 2001 uit roulatie verdween en dat er geen gegevens werden teruggevonden over het bestaan van een bankbriefje van 50 000 Somalische shilling.

2.8. Ten slotte bleek verzoekers geografische kennis enerzijds gebrekkig en anderzijds ingestudeerd. Waar hij op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal aanvankelijk verklaarde dat hij in de wijk Godi van het dorp Halgan woonde (verklaring DVZ, vraag 10; gehoor, p. 15) en Gedan als een dorp in de buurt van Halgan benoemde (gehoor, p. 10), stelde hij later tijdens het verhoor dat hij in Gedan woonde en dat dit een wijk is van Halgan (gehoor, p. 14). Dat hij louter verstrooid was toen hij stelde dat Gedan een wijk van zijn dorp is *“maar hij corrigeert zijn vergissing onmiddellijk en meldt dat het uiteraard om Godi gaat, niet Gedan”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, strookt niet met het gehoorverslag, waaruit blijkt dat verzoeker pas na confrontatie zichzelf verbeterde (gehoor, p. 14-15). Verder situeerde hij het dorp Gedan foutief (gehoor, p. 15) en stelde hij verkeerdelijk dat men om naar Habasweyn, het dichtstbijzijnde dorp, te gaan de grote asfaltweg naar het zuiden moet nemen en dan *“naar het oosten, naar rechts”* moet afslaan (gehoor, p. 10), terwijl Habasweyn volgens de informatie in het administratief dossier ten zuid-oosten van Halgan ligt en men aldus eerst naar het zuiden dient te gaan waarna men naar links moet afslaan. Verzoeker slaagde er wel in dorpen per windrichting op te sommen (gehoor, p. 10), hoewel hij beweerde nooit buiten zijn dorp te zijn geweest (gehoor, p. 3-7) en wist zelfs dat een van die dorpen op 40 tot 45 kilometer ligt en dat andere dorpen dat ze op twee uur en een uur en 45 minuten van Halgan liggen (gehoor, p. 10). Verzoekers opsomming van de buurdorpen ten noorden van Halgan blijkt dan weer een opsomming te zijn van dorpen op weg naar de stad Beletweyne, die in het noorden ligt.

2.9. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij *“tallose dorpen”* opsomde en dat hij de verbindingswegen vanuit zijn dorp kende, alsook de naburige provincies. Hij stelt: *“een juist antwoord is en blijft een juist antwoord en kan niet plotseling onjuist worden omdat het CGVS de desbetreffende kennis ingestudeerd zou vinden”*. De Raad benadrukt dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals de lokale machtshebbers, de humanitaire ramp in zijn regio en het gebruikte geld -, terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals het per windrichting opsommen van (verliggende) dorpen rond Halgan -. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.10. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er *“geen geldige redenen (zijn) om te twijfelen aan zijn nationaliteit noch aan zijn afkomst uit Hiraan”* gezien hij het gehoor aflegde in het Somali, merkt de Raad op dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele

wereld uitgeweken. Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden.

2.11. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De overige verklaringen van verzoeker inzake zijn beweerdde problemen met bloedwraak en Al Shabaab, die zich in Bulo Burto, Somalië, zouden hebben afgespeeld, kunnen dan ook geen grond van waarheid hebben. De verwijzing in het verzoekschrift naar *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Somalia »*, 5 mei 2010, uittreksel”, waaruit zou blijken dat *“jonge mannen, zoals verzoeker, in hun regio een reëel risico lopen op gedwongen rekrutering door Al Shabaab”*, is dan ook niet dienstig daar het geen betrekking heeft op verzoeker, die niet van Somalië afkomstig is. Verzoekers asielrelaas komt voor als een aaneenschakeling van verzonden beweringen.

2.12. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.13. De voorgelegde *“huwelijksakte”*, die zijn afkomst en recent verblijf uit Halgan, Somalië, zou aantonen, wordt bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bovendien betreft het een loutere fotokopie waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerdde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië, immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een loutere verwijzing naar zijn voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet kan volstaan.

2.17. Verzoekers uiteenzetting over de veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië, waarvoor hij verwijst naar *“UNHCR, International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia, 17/01/2014”*, is dan ook niet dienstig. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens zijn asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om over verzoekers verblijfplaats voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is – in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer verzoeker op dit punt herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land of regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK